

Księga Ezechiela

Rozdział 46

1. Tak mówi Pan Bóg: Brama dziedzińca wewnętrznego, zwrócona ku wschodowi, winna być przez sześć dni tygodnia zamknięta, natomiast w dniu szabatu powinna być otwarta; także w czasie nowiu winna być otwarta. 2. Władca winien przyjść od zewnątrz przez przedsionek bramy i zatrzymać się u skraju bramy. Następnie kapłani winni złożyć jego całopalenie i ofiarę pojednania, on zaś sam powinien się modlić na progu bramy, a następnie wyjść; brama zaś winna być zamknięta aż do wieczora. 3. Również i ludność kraju powinna u przedsionka bramy oddać pokłon Panu w dniu szabatu i w czasie nowiu. 4. Ofiara całopalna, którą władca składa Panu, winna w dniu szabatu składać się z sześciu baranków bez skazy i jednego barana bez skazy. 5. W dodatku ofiara pokarmowa z jednej efy na barana i [jedna] ofiara na baranki w ilości dowolnej oraz jeszcze hin oliwy na efę. 6. Na dzień nowiu ma to być jeden młody cieliec bez skazy, sześć baranków i jeden baran, mają być one bez skazy. 7. I jedną efę na młodego cielca, i jedną efę na barana ma on złożyć jako ofiarę pokarmową, a na baranki w ilości dowolnej oraz jeden hin oliwy na efę. 8. A kiedy przychodzi władca, winien on wejść przez przedsionek bramy i wyjść znowu tą samą drogą. 9. A kiedy ludność kraju podczas uroczystości zjawia się przed Panem, to ten, który wszedł przez bramę północną, aby oddać pokłon, winien wyjść przez bramę południową, a kto wszedł przez bramę południową, winien wyjść przez bramę północną. Nikt nie powinien wracać tą samą bramą, przez którą wszedł, lecz winien wyjść przeciwną. 10. Władca winien być pośrodku nich. Kiedy oni przychodzą, winien i on przyjść, a gdy wychodzą, winien i on wyjść. 11. A w czasie świąt i uroczystości obok ofiary z młodego cielca złoży on ofiarę pokarmową z jednej efy i obok ofiary z barana - z jednej efy; obok baranków zaś - według jego uznania, a do tego hin oliwy na efę. 12. A kiedy władca chce złożyć dobrowolną ofiarę - czy to całopalenie, czy dobrowolną ofiarę biesiadną Panu, to niech otworzą mu tę bramę, którą wychodzi się ku wschodowi, i niech złoży swoje całopalenie i ofiarę biesiadną tak, jak to czyni w szabat, a potem winien wyjść i niech zamkną bramę po jego odejściu. 13. Każdego dnia winien on złożyć Panu jednorocznego baranka bez skazy jako całopalenie, winien go złożyć każdego rana. 14. A jako ofiarę pokarmową winien każdego rana dodać jedną szóstą efy i jedną trzecią hinu oliwy, aby pokropić najczystsza mąkę jako ofiarę pokarmową dla Pana. Niech to będzie ustawa wieczysta! 15. Tak winno się każdego rana składać owcę i ofiarę pokarmową, i oliwę - jako ofiarę ustawiczną. 16. Tak mówi Pan Bóg: Jeżeli władca jednemu ze swych synów chce coś podarować ze swego dziedzictwa, winno to należeć do jego synów, ma być ich własnością dziedziczną. 17. Kiedy zaś chce on podarować coś ze swego dziedzictwa jednemu ze swych sług, to winno to należeć do niego aż do roku jego wyzwolenia, a potem ma wrócić do władcy, tylko dziedzictwo jego synów ma do nich należeć. 18. Władcy nie wolno nic zabrać z dziedzictwa ludu, odzierając go gwałtem z jego własności. Ze swojej własności może on dać dziedzictwo swoim synom, tak jednak, aby nikt z mego ludu nie został pozbawiony swej własności.

19. Następnie przeprowadził mnie przez wejście znajdujące się po stronie bramy, do świętych sal przeznaczonych dla kapłanów, które znajdowały się po stronie północnej. I oto tu było miejsce - w najbardziej do tyłu wysuniętym rogu po stronie zachodniej. **20.** I rzekł do mnie: To jest miejsce, gdzie kapłani będą gotować swoje ofiary zadośćuczynienia i przebłagalne, oraz będą piec ofiary pokarmowe, aby nie musieli ich wynosić na zewnętrzny dziedziniec, uświęcając przez to lud. **21.** Następnie zaprowadził mnie na dziedziniec zewnętrzny i kazał mi przejść koło czterech rogów dziedzińca. I oto w każdym rogu dziedzińca były małe dziedzińce. **22.** W czterech rogach dziedzińca były małe dziedzińce, długie na czterdzieści łokci i szerokie na trzydzieści łokci. Wszystkie cztery miały ten sam wymiar. **23.** A dokoła tych czterech biegł mur, poniżej zaś, tuż przy murze, były umieszczone paleniska. **24.** Rzekł On do mnie: To są miejsca na gotowanie, gdzie słudzy świątyni mają gotować żertwy ludu.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.